

KINH KIM CANG

Tất cả pháp hữu vi
Như mộng, huyễn, bọt, bóng
Như sương như điện chớp
Hãy nên quán như thế.

NGHI THỨC TRƯỚC KHI TỤNG KINH

SÁM NGUYỆN

Đệ tử chúng con từ vô thủy,
Gây bao tội ác bởi lầm mê,
Đắm trong sanh tử đã bao lần,
Nay đến trước đài Vô thượng giác.

Biển trần khổ lâu đời luân lạc,
Vội sinh linh vô số điêu tàn,
Sống u hoài trong kiếp lầm than,
Con lạc lõng không nhìn phương hướng.

Đàn con đại từ lâu vất vưởng,
Hôm nay trông thấy đạo huy hoàng.
Xin hướng về núp bóng từ quang,
Lạy Phật tổ soi đường dẫn bước.

Bao tội khổ trong đường ác trực,

Vì tham, sân, si, mạn gây nên.
Thì hôm nay giữ trọn lời nguyện,
Xin sám hối để lòng thanh thoát.

Trí Phật quang minh như nhật nguyệt,
Từ bi vô lượng cứu quần sinh.
Ôi! Từ lâu, ba chốn ngục hình,
Giăm giữ mãi, con nguyện ra khỏi,

Theo gót Ngài vượt qua khổ ải,
Nương thuyền Từ vượt khỏi ái hà,
Nhớ lời Ngài: "Bờ giác không xa,
Hành thập thiện cho đời tươi sáng.

Bỏ việc ác để đời quang đấng,
Đem phúc lành gieo rắc phàm nhân".
Lời ngọc vàng ghi mãi bên lòng,
Con nguyện được sống đời rộng rãi,
Con niệm Phật để lòng nhớ mãi,

Hình bóng người cứu khổ chúng sanh,
Đề theo Ngài trên bước đường lành.

Chúng con khổ, nguyện xin cứu khổ,
Chúng con khổ nguyện xin tự độ.
Ngoài tham lam, sân hận ngập trời,
Phá si mê, trí tuệ tuyệt vời,
Con nhớ đức Di Đà Lạc Quốc
Phật A-Di-Đà thân kim sắc,
Tướng tốt quang minh tự trang nghiêm.
Năm tu di uyển chuyển bạch hào,
Bốn biển lớn trong ngàn mắt biếc.

Trong hào quang hóa vô số Phật,
Vô số Bồ-tát hiện ở trong.
Bốn mươi tám nguyện độ chúng sanh,
Chín phẩm sen vàng lên giải thoát.

Quy mạng lễ A Di Đà Phật,
Ở phương Tây thế giới an lành,

Con nay xin phát nguyện vãng sanh,
Cúi xin đức Từ bi tiếp độ:

Nam Mô Tây Phương Cực Lạc Thế Giới
Đại Từ Đại Bi A Di Đà Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật

Nam Mô Đại Bi Quan Thế Âm Bồ Tát

Nam Mô Đại Thế Chí Bồ Tát

Nam Mô Thanh Tịnh Đại Hải Chúng Bồ Tát
(3 lần).

CHƠN NGÔN TỊNH PHÁP GIỚI

Án Lam. (7 lần)

(Trì chú này thời thân tâm, cảnh vật đều thanh tịnh)

CHƠN NGÔN TỊNH KHẨU NGHIỆP

Tu rị tu rị, ma ha tu rị, tu tu rị ta bà ha. (7 lần)

(Trì chú này thời hơi miệng trong sạch)

CHƠN NGÔN TỊNH BA NGHIỆP

Án ta phạ, bà phạ thuật đà ta phạ, đạt mạ ta phạ, bà phạ thuật độ hám. *(7 lần)*

(Trì chú này thời thân, miệng, ý đều trong sạch)

ÁN THỔ ĐỊA CHƠN NGÔN

Nam mô tam mỗn đà một đà nẫm.

Án, độ rô độ rô, địa vĩ ta bà ha *(7 lần)*

CHƠN NGÔN PHỔ CÚNG DƯỜNG

Án nga nga nằng, tam bà phạ, phiệt nhựt ra hồng. *(7 lần)*

(Trì chú này thời hoa hương cùng tiếng tụng niệm sẽ khắp cúng dường cả mười phương)

PHỤNG THỈNH BÁT KIM CANG

1. Phụng thỉnh Thanh Trừ Tai Kim Cang
2. Phụng thỉnh Bích Độc Kim Cang
3. Phụng thỉnh Huỳnh Tùy Cầu Kim Cang
4. Phụng thỉnh Bạch Tịnh Thủy Kim Cang
5. Phụng thỉnh Xích Thanh Hỏa Kim Cang
6. Phụng thỉnh Định Trì Tai Kim Cang
7. Phụng thỉnh Tử Hiền Kim Cang
8. Phụng thỉnh Đại Thần Kim Cang

PHỤNG THỈNH TỨ BỒ TÁT

1. Phụng thỉnh Kim Cang Quyển Bồ Tát
2. Phụng thỉnh Kim Cang Sách Bồ Tát
3. Phụng thỉnh Kim Cang Ái Bồ Tát
4. Phụng thỉnh Kim Cang Ngữ Bồ Tát

BÀI VĂN PHÁT NGUYỆN

Nam Mô Thập Phương Thường Trụ
Tam Bảo. *(3 lần)*

Cúi lạy Đấng Tam giới Tôn,
Quy mạng cùng mười phương Phật.
Con nay phát nguyện rộng
Thọ trì Kinh Kim Cang
Trên đền bốn ơn nặng
Dưới cứu ba đường khổ
Nếu có ai thấy nghe
Đều phát tâm Bồ Đề
Hết một báo thân này
Sanh qua cõi Cực Lạc.

Nam Mô Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật.
(3 lần)

KINH KIM CANG BÁT NHÃ BA LA MẬT

CHƯƠNG 1 PHÁP HỘI NHÂN DO

TÔI NGHE NHƯ VẬY:

Một thuở nọ, Đức Phật cùng với 1.250 vị đại tỳ kheo ở tại vườn Cấp Cô Độc, trong Rừng cây Kỳ Đà của thành Xá Vệ. Lúc đó là gần đến giờ thọ trai, Thế Tôn đắp y và cầm bát đi vào Đại thành Xá Vệ. Khi đã khát thực theo thứ tự ở trong thành ấy, Ngài trở về bốn xứ. Sau khi dùng cơm xong, Ngài gấp y, cất bình bát, rửa chân, trải tọa cụ, và ngồi xuống.

CHƯƠNG 2 THIỆN HIỆN KHẢI THỈNH

(Tu Bô Đề là tiếng Phạn, nghĩa Hán là Thiện Hiện)

Bấy giờ, Trưởng lão Tu Bồ Đề đang ở giữa đại chúng, liền từ chỗ ngồi đứng dậy, trích áo lộ vai phải, gối phải quỳ sát đất, chấp tay cung kính và thưa với Phật rằng:

"Hy hữu thay, thưa Thế Tôn! Như Lai khéo hộ niệm chư Bồ-tát, khéo phó chúc chư Bồ-tát.

Thưa Thế Tôn! Thiện nam tử, thiện nữ nhân nào phát tâm Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác, thì họ nên trụ như thế nào, hàng phục tâm của họ ra sao?"

Đức Phật bảo:

"Lành thay, lành thay, Tu Bồ Đề! Đúng như lời ông nói. Như Lai khéo hộ niệm chư Bồ-tát, khéo phó chúc chư Bồ-tát. Ông nay hãy lắng nghe. Ta sẽ thuyết giảng cho ông.

Thiện nam tử, thiện nữ nhân nào phát tâm Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác, thì họ nên trụ như vậy, hàng phục tâm của họ như vậy."

"Dạ vâng, thưa Thế Tôn! Con vui thích muốn nghe."

CHƯƠNG 3 **ĐẠI THỪA CHÁNH TÔNG**

Phật bảo ngài Tu Bồ Đề:

"Chư đại Bồ-tát nên hàng phục tâm của họ như vậy:

'Tất cả muôn loại chúng sanh--những loài sanh từ trứng, sanh từ bào thai, sanh từ ẩm ướt, sanh từ biến hóa; hoặc có sắc, vô sắc, có tướng, vô tướng, chẳng phải hoàn toàn có tướng, hay chẳng phải hoàn toàn vô tướng--ta đều khiến chúng nhập Vô Dư Niết Bàn để mà diệt độ.'

Tuy vô lượng, vô số, vô biên chúng sanh được diệt độ như thế, nhưng thật chẳng có chúng sanh nào được diệt độ.

Vì sao thế, Tu Bồ Đề? Bởi nếu Bồ-tát nào có ngã tướng, nhân tướng, chúng sanh tướng, hay thọ giả tướng, thì tức không phải Bồ-tát."

CHƯƠNG 4 **DIỆU HẠNH VÔ TRỤ**

"Lại nữa, Tu Bồ Đề! Bồ-tát không nên trụ ở bất cứ nơi đâu để làm bố thí, bao gồm không trụ sắc mà bố thí, không trụ thanh, hương, vị, xúc, pháp mà bố thí.

Này Tu Bồ Đề! Bồ-tát nên như vậy mà bố thí và chớ trụ nơi tướng.

Vì sao thế? Bởi nếu Bồ-tát nào không trụ tướng mà bố thí, thời phước đức ấy sẽ chẳng thể suy lường.

Này Tu Bồ Đề! Ý ông nghĩ sao? Hư không ở phương đông có thể suy lường được chăng?"

"Dạ không, thưa Thế Tôn!"

"Này Tu Bồ Đề! Hư không ở phương nam, tây, bắc, bốn hướng ở bốn góc, cùng phương trên và phương dưới có thể suy lường được chăng?"

"Dạ không, thưa Thế Tôn!"

"Này Tu Bồ Đề! Phước đức của vị Bồ-tát nào không trụ tướng mà bố thí, thì cũng lại như vậy--không thể suy lường.

Này Tu Bồ Đề! Bồ-tát chỉ nên như lời Phật dạy mà trụ."

 CHƯƠNG 5
NHƯ LÝ THẬT KIẾN

"Này Tu Bồ Đề! Ý ông nghĩ sao? Có thể dựa vào thân tướng để thấy Như Lai chăng?"

"Dạ không, thưa Thế Tôn! Chẳng thể dựa vào thân tướng để thấy Như Lai.

Vì sao thế? Bởi thân tướng mà Như Lai nói, tức chẳng phải thân tướng."

Phật bảo ngài Tu Bồ Đề:

"Phàm những gì có hình tướng đều là hư vọng. Nếu thấy các tướng mà chẳng phải tướng, thì tức thấy Như Lai."

CHƯƠNG 6 **CHÁNH TÍN HỖ HỮU**

Ngài Tu Bồ Đề bạch Phật rằng:

"Bạch Thế Tôn! Có chúng sanh nào ở vị lai, khi nghe được những lời chương cú như thế mà khởi lòng tin thật chăng?"

Phật bảo ngài Tu Bồ Đề:

"Chớ nói như vậy! Sau khi Như Lai diệt độ, có những người tu phước trì giới ở trong 500 năm sau cùng, sẽ có thể sanh tín tâm nơi chương cú này mà tin là thật.

Ông phải biết người đó chẳng những đã gieo trồng căn lành ở nơi của một Đức Phật, hai Đức Phật, ba, bốn, hay năm Đức Phật, mà họ đã gieo trồng các căn lành ở nơi của vô lượng ngàn vạn chư Phật.

Này Tu Bồ Đề! Tất cả những ai nghe qua chương cú như thế, cho đến chỉ một niệm sanh tín tâm thanh tịnh, Như Lai đều biết và thấy rõ. Các chúng sanh ấy sẽ được vô lượng phước đức như vậy.

Vì sao thế? Bởi các chúng sanh ấy không còn có ngã tướng, nhân tướng, chúng sanh tướng,

thọ giả tướng, vô pháp tướng, và cũng chẳng phải phi pháp tướng.

Vì sao thế? Bởi nếu tâm của những chúng sanh ấy nắm giữ tướng, thì tức đã chấp trước nơi ngã, nhân, chúng sanh, và thọ giả. Nếu nắm giữ pháp tướng, thì tức đã chấp trước nơi ngã, nhân, chúng sanh, và thọ giả.

Vì sao thế? Bởi nếu nắm giữ chẳng phải pháp tướng, thì tức đã chấp trước nơi ngã, nhân, chúng sanh, và thọ giả. Vì thế, không nên nắm giữ pháp và càng không nên nắm giữ chẳng phải Pháp.

Do bởi lẽ này nên Như Lai thường nói:

'Tỳ kheo các ông phải biết rằng, Pháp của Ta nói dụ như chiếc bè.'

Pháp còn phải xả, hà huống chẳng phải Pháp."

CHƯƠNG 7 **VÔ ĐẮC VÔ THUYẾT**

"Này Tu Bồ Đề! Ý ông nghĩ sao? Như Lai có đắc Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác chẳng? Như Lai có thuyết Pháp gì chẳng?"
Ngài Tu Bồ Đề thưa:

"Như con hiểu lời Phật dạy, không có pháp nhất định gọi là Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác, cũng không có pháp nhất định để Như Lai có thể nói.

Vì sao thế? Bởi Pháp của Như Lai nói đều không thể nắm giữ và không thể nói. Chúng chẳng phải Pháp, hay chẳng phải phi pháp.

Vì sao thế? Bởi hết thấy hiện thánh đều nhân do Pháp vô vi mà có sai biệt."

CHƯƠNG 8 **Y PHÁP XUẤT SANH**

"Này Tu Bồ Đề! Ý ông nghĩ sao? Nếu có người lấy thất bảo đầy khắp Tam Thiên Đại Thiên Thế Giới để làm bố thí, thì phước đức đạt được của người ấy có nhiều chăng?"

Ngài Tu Bồ Đề thưa:

"Rất nhiều, thưa Thế Tôn!

Vì sao thế? Bởi phước đức ấy chẳng phải là tánh của phước đức. Cho nên Như Lai mới nói phước đức đó là nhiều."

"Nếu lại có người đối với Kinh này mà thọ trì dẫu chỉ bốn câu kệ và thuyết giảng cho người khác, thời phước đó còn hơn người kia.

Vì sao thế, Tu Bồ Đề? Bởi tất cả chư Phật cùng Pháp Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác của chư Phật đều từ Kinh này lưu xuất.

Này Tu Bồ Đề! Gọi là Phật Pháp tức chẳng phải Phật Pháp."

CHƯƠNG 9 **NHẤT TƯỚNG VÔ TƯỚNG**

"Này Tu Bồ Đề! Ý ông nghĩ sao? Vị Dự Lưu có thể khởi nghĩ rằng mình đã đắc Quả Dự Lưu chẳng?"

Ngài Tu Bồ Đề thưa:

"Dạ không, thưa Thế Tôn!

Vì sao thế? Bởi Dự Lưu có nghĩa là vào dòng, nhưng ngài thật không chỗ vào, không nhập sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp. Cho nên ngài gọi là Dự Lưu."

"Này Tu Bồ Đề! Ý ông nghĩ sao? Vị Nhất Lai có thể khởi nghĩ rằng mình đã đắc Quả Nhất Lai chẳng?"

Ngài Tu Bồ Đề thưa:

"Dạ không, thưa Thế Tôn!

Vì sao thế? Bởi Nhất Lai có nghĩa là một lần trở lại, nhưng ngài thật chẳng có một lần trở lại. Cho nên ngài gọi là Nhất Lai."

"Này Tu Bồ Đề! Ý ông nghĩ sao? Vị Bất Hoàn có thể khởi nghĩ rằng mình đã đắc Quả Bất Hoàn chăng?"

Ngài Tu Bồ Đề thưa:

"Dạ không, thưa Thế Tôn!

Vì sao thế? Bởi Bất Hoàn có nghĩa là không trở lại, nhưng ngài thật chẳng phải không trở lại. Cho nên ngài gọi là Bất Hoàn."

"Này Tu Bồ Đề! Ý ông nghĩ sao? Bạc A La Hán có thể khởi nghĩ rằng mình đã đắc Đạo A La Hán chăng?"

Ngài Tu Bồ Đề thưa:

"Dạ không, thưa Thế Tôn!

Vì sao thế? Bởi thật chẳng có pháp nào gọi là A La Hán.

Thưa Thế Tôn! Nếu bậc A La Hán khởi nghĩ rằng mình đã đắc Đạo A La Hán, thì tức đã chấp trước nơi ngã, nhân, chúng sanh, và thọ giả.

Thưa Thế Tôn! Đức Phật nói con đắc Vô Tranh Chánh Định, là bậc đệ nhất trong hàng người, và là bậc A La Hán ly dục đệ nhất.

Thưa Thế Tôn! Con không khởi nghĩ rằng mình là bậc A La Hán ly dục.

Thưa Thế Tôn! Nếu con khởi nghĩ rằng mình đã đắc Đạo A La Hán, thì Thế Tôn sẽ không nói rằng Tu Bồ Đề là người ưa thích hạnh vô

tranh. Do Tu Bồ Đề thật vô sở hành, nên gọi Tu Bồ Đề là người ưa thích hạnh vô tranh."

CHƯƠNG 10 **TRANG NGHIÊM TỊNH ĐỘ**

Phật bảo ngài Tu Bồ Đề:

"Ý ông nghĩ sao? Thuở xưa Như Lai ở nơi của Đức Phật Nhiên Đăng đã có đắc Pháp nào chẳng?"

"Dạ không, thưa Thế Tôn! Như Lai ở nơi của Đức Phật Nhiên Đăng thật chẳng có đắc Pháp nào."

"Này Tu Bồ Đề! Ý ông nghĩ sao? Bồ-tát có trang nghiêm Phật độ chẳng?"

"Dạ không, thưa Thế Tôn!

Vì sao thế? Bởi Trang nghiêm Phật độ tức chẳng phải trang nghiêm. Cho nên gọi là trang nghiêm."

"Vì thế, Tu Bồ Đề! Chư đại Bồ-tát nên sanh tâm thanh tịnh như vậy. Họ không nên trụ sắc, sanh tâm, không nên trụ thanh, hương, vị, xúc, pháp sanh tâm. Hãy nên vô sở trụ mà sanh tâm.

Này Tu Bồ Đề! Ví như có người thân như Vua núi Diệu Cao. Ý ông nghĩ sao? Thân ấy có lớn chăng?"

Ngài Tu Bồ Đề thưa:

"Rất lớn, thưa Thế Tôn!

Vì sao thế? Bởi Phật nói không thân mới gọi là thân lớn."

CHƯƠNG 11 **VÔ VI PHƯỚC THẮNG**

"Này Tu Bồ Đề! Ví như có số lượng sông Hằng bằng số cát ở trong một sông Hằng. Ý ông nghĩ sao? Số cát của những sông Hằng ấy có nhiều chăng?"

Ngài Tu Bồ Đề thưa:

"Rất nhiều, thưa Thế Tôn! Chỉ với số lượng của những sông Hằng thôi, thì cũng đã nhiều vô số. Hà huống là cát của chúng."

"Này Tu Bồ Đề! Ta bây giờ sẽ nói thật cho ông biết. Nếu có thiện nam tử, thiện nữ nhân nào lấy thất bảo đầy khắp Tam Thiên Đại Thiên Thế Giới, rồi với số lượng của Tam Thiên Đại Thiên Thế Giới đó bằng số cát của tất cả những sông Hằng kia để làm bố thí, thì phước đức có được có nhiều chăng?"

Ngài Tu Bồ Đề thưa:

"Rất nhiều, thưa Thế Tôn!"
Phật bảo ngài Tu Bồ Đề:

"Nếu thiện nam tử, thiện nữ nhân nào đối với Kinh này mà thọ trì dẫu chỉ bốn câu kệ và thuyết giảng cho người khác, thời phước đức ấy còn vượt hơn phước đức ở trước."

CHƯƠNG 12 **TÔN TRỌNG CHÁNH GIÁO**

"Lại nữa, Tu Bồ Đề! Ở bất cứ nơi nào giảng Kinh này, thậm chí chỉ giảng bốn câu kệ, thời phải biết nơi đó, tất cả trời, người, và phi thiên trong thế gian đều nên cúng dường như tháp của Phật. Hà huống là những ai có thể thọ trì và đọc tụng trọn vẹn.

Này Tu Bồ Đề! Ông phải biết người đó đã thành tựu Pháp tối thượng hy hữu đệ nhất. Ở nơi nào có Kinh điển này, thì tức là nơi ấy có Phật hoặc đệ tử tôn quý."

CHƯƠNG 13 **NHƯ PHÁP THỌ TRÌ**

Lúc bảy giờ, ngài Tu Bồ Đề bạch Phật rằng:

"Bạch Thế Tôn! Kinh này tên là gì, và chúng con phụng trì như thế nào?"

Phật bảo ngài Tu Bồ Đề:

"Kinh này tên là Kim Cang Bát Nhã Ba La Mật. Với danh tự này, ông hãy theo đó mà phụng trì.

Vì sao thế, Tu Bồ Đề? Bởi Bát Nhã Ba La Mật mà Phật nói, tức chẳng phải Bát Nhã Ba La Mật. Cho nên gọi là Bát Nhã Ba La Mật.

Này Tu Bồ Đề! Ý ông nghĩ sao? Như Lai có thuyết Pháp gì chẳng?"

Ngài Tu Bồ Đề bạch Phật rằng:

"Bạch Thế Tôn! Như Lai không có thuyết Pháp gì."

"Này Tu Bồ Đề! Ý ông nghĩ sao? Số lượng vi trần của Tam Thiên Đại Thiên Thế Giới có nhiều chăng?"

Ngài Tu Bồ Đề thưa:

"Rất nhiều, thưa Thế Tôn!"

"Này Tu Bồ Đề! Các vi trần mà Như Lai nói, tức chẳng phải vi trần. Cho nên gọi là vi trần. Thế giới mà Như Lai nói, tức chẳng phải thế giới. Cho nên gọi là thế giới."

"Này Tu Bồ Đề! Ý ông nghĩ sao? Có thể dựa vào 32 tướng để thấy Như Lai chăng?"

"Dạ không, thưa Thế Tôn! Không thể dựa vào 32 tướng mà thấy được Như Lai."

Vì sao thế? Bởi 32 tướng mà Như Lai nói, tức chẳng phải 32 tướng. Cho nên gọi là 32 tướng."

"Này Tu Bồ Đề! Giả sử có thiện nam tử, thiện nữ nhân nào đem thân mạng bố thí nhiều như cát sông Hằng; nhưng nếu lại có người đối với Kinh này mà thọ trì dấu chỉ bốn câu kệ và thuyết giảng cho người khác, thì phước đó còn nhiều hơn."

CHƯƠNG 14 **LY TƯỚNG TỊCH DIỆT**

Khi nghe Phật giảng Kinh này, ngài Tu Bồ Đề thâm giải nghĩa thú, ngẹn ngào rơi lệ, rồi thưa với Phật rằng:

"Thưa Thế Tôn, thật hiếm có thay khi được Phật giảng Kinh điển sâu xa như vậy. Từ lúc đắc tuệ nhân cho đến nay, con chưa từng bao giờ nghe được Kinh nào như thế."

Thưa Thế Tôn! Nếu lại có người nghe được Kinh này với tín tâm thanh tịnh, thì tức sẽ sanh thật tướng, và phải biết người ấy đã thành tựu đệ nhất hy hữu công đức.

Thưa Thế Tôn! Thật tướng tức là chẳng phải tướng. Cho nên Như Lai gọi là thật tướng.

Thưa Thế Tôn! Con nay nghe được Kinh điển như vậy và tín giải thọ trì, việc đó chẳng khó là bao. Nhưng nếu có chúng sanh nào trong 500 năm sau cùng ở vào đời vị lai mà nghe được Kinh này và tín giải thọ trì, thời người ấy thật là hiếm có vô cùng.

Vì sao thế? Bởi người ấy không có ngã tướng, nhân tướng, chúng sanh tướng, và thọ giả tướng.

Vì sao thế? Bởi ngã tướng tức là chẳng phải tướng. Nhân tướng, chúng sanh tướng, và thọ giả tướng tức là chẳng phải tướng.

Vì sao thế? Bởi là tất cả mọi tướng gọi là chư Phật."

Phật bảo ngài Tu Bồ Đề:

"Như thị, như thị! Nếu có ai nghe được Kinh này mà không kinh hoàng, không sợ hãi, hoặc không khiếp nhược, thì phải biết người ấy thật là hy hữu.

Vì sao thế, Tu Bồ Đề? Bởi đệ nhất môn Đáo Bỉ Ngạn mà Như Lai nói, tức chẳng phải đệ nhất môn Đáo Bỉ Ngạn. Cho nên gọi là đệ nhất môn Đáo Bỉ Ngạn.

Này Tu Bồ Đề! Nhãn Nhục Độ mà Như Lai nói, tức chẳng phải Nhãn Nhục Độ. Cho nên gọi là Nhãn Nhục Độ.

Vì sao thế, Tu Bồ Đề? Đó cũng như ta thuở xưa bị vua Đấu Tranh cắt xẻo thân thể, lúc bấy giờ ta không có ngã tướng, nhân tướng, chúng sanh tướng, và thọ giả tướng.

Vì sao thế? Bởi thuở xưa khi bị cắt xẻo thân thể, nếu ta có ngã tướng, nhân tướng, chúng sanh tướng, hay thọ giả tướng, thì ta tất đã khởi sân hận.

Này Tu Bồ Đề! Nhớ lại 500 đời ở thuở quá khứ, ta đã từng làm một vị tiên tu hạnh nhẫn nhục. Ở trong những đời ấy, ta đều không có ngã tướng, nhân tướng, chúng sanh tướng, hay thọ giả tướng.

Vì thế, Tu Bồ Đề! Bồ-tát nên lìa tất cả tướng và phát tâm Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác. Họ không nên trụ sắc sanh tâm, không nên trụ thanh, hương, vị, xúc, pháp sanh tâm. Hãy nên vô sở trụ mà sanh tâm.

Nếu tâm có chỗ trụ, thì tức chẳng phải trụ.

Cho nên Phật mới nói:

'Tâm của Bồ-tát không nên trụ sắc mà bố thí.'

Này Tu Bồ Đề! Vì muốn làm lợi ích cho hết
thầy chúng sanh, Bồ-tát nên bố thí như thế.

Tất cả mọi tướng mà Như Lai nói, tức chẳng
phải tướng. Lại nói tất cả chúng sanh, tức
chẳng phải chúng sanh.

Này Tu Bồ Đề! Như Lai là bậc nói lời chân
chánh, bậc nói lời thành thật, bậc nói lời như
thị, bậc không nói lời hư dối, và bậc không
nói lời sai khác.

Này Tu Bồ Đề! Pháp sở đắc của Như Lai,
Pháp ấy là vô thật vô hư.

Này Tu Bồ Đề! Nếu tâm của Bồ-tát trụ nơi
pháp mà làm bố thí, thì cũng như người vào
bóng tối--ắt sẽ không thấy gì cả.

Nếu tâm của Bồ-tát không trụ nơi pháp mà
làm bố thí, thì cũng như người có mắt. Khi
mặt trời chiếu sáng, họ thấy đủ mọi hình sắc.

Này Tu Bồ Đề! Vào đời vị lai, nếu có thiện nam tử, thiện nữ nhân nào có thể thọ trì và đọc tụng Kinh này, thời với trí tuệ của Phật, Như Lai đều biết và thấy rõ người ấy. Họ đều được thành tựu vô lượng vô biên công đức."

CHƯƠNG 15 **TRÌ KINH CÔNG ĐỨC**

Này Tu Bồ Đề! Nếu có thiện nam tử, thiện nữ nhân--vào buổi sáng, họ đem thân mạng nhiều như cát sông Hằng để bố thí; vào buổi trưa, họ lại đem thân mạng nhiều như cát sông Hằng để bố thí; vào buổi tối, họ cũng đem thân mạng nhiều như cát sông Hằng để bố thí--họ đem thân mạng bố thí đến suốt vô lượng trăm ngàn vạn ức kiếp như vậy. Tuy nhiên, nếu lại có ai nghe Kinh điển này và với tín tâm chẳng trái nghịch, thời phước ấy còn thắng hơn người kia. Hà huống là biên chép, thọ trì đọc tụng, và giảng giải cho người khác.

Này Tu Bồ Đề! Nói tóm lại, công đức của Kinh này là vô biên, bất khả tư nghị, và chẳng thể suy lường. Như Lai giảng Kinh này là vì những ai phát tâm Đại Thừa và những ai phát tâm Tối Thượng Thừa.

Nếu ai có thể thọ trì đọc tụng và rộng vì người khác diễn nói, thời Như Lai đều biết và thấy rõ người ấy. Họ đều thành tựu bất khả lượng, bất khả xưng, vô hữu biên, và bất khả tư nghị công đức. Những người như vậy đều có thể gánh vác Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác của Như Lai.

Vì sao thế, Tu Bồ Đề? Bởi nếu ai thích Pháp nhỏ thì đã chấp trước ngã kiến, nhân kiến, chúng sanh kiến, và thọ giả kiến. Đối với Kinh này, họ không thể nghe, thọ trì đọc tụng, và giảng giải cho người khác.

Này Tu Bồ Đề! Ở bất cứ nơi nào mà có Kinh này, tất cả trời, người, và phi thiên trong thế gian đều nên cúng dường. Ông phải biết nơi

đó chính là tháp Phật; mọi người đều nên cung kính, đánh lễ, đi nhiễu, và lấy các hương hoa mà rải lên nơi ấy."

CHƯƠNG 16

NĂNG TỊNH NGHIỆP CHƯỞNG

"Lại nữa, Tu Bồ Đề! Nếu có thiện nam tử, thiện nữ nhân nào thọ trì đọc tụng Kinh này và giả như bị người khinh chê, thì nghiệp tội của họ ở đời trước lẽ ra phải đọa ác đạo, nhưng do ở đời này bị người khinh chê, nên nghiệp tội ở đời trước liền tiêu diệt và họ sẽ đắc Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác.

Này Tu Bồ Đề! Nhớ vào thuở quá khứ vô lượng, vô số kiếp trước Đức Phật Nhiên Đăng, ta đã gặp được 84.000 ức na-do-tha chư Phật và thấy đều phụng sự cúng dường--không sót một vị nào. Nhưng nếu lại có ai ở vào thời Mạt Pháp về sau, có thể thọ trì và đọc tụng Kinh này, thời công đức cúng dường chư Phật của ta mà so với công đức có

được của họ, thì một phần trăm, một phần của ngàn vạn ức, và cho đến toán số thí dụ cũng không bằng.

Này Tu Bồ Đề! Nếu Ta nói tường tận về công đức có được của thiện nam tử, thiện nữ nhân nào ở vào thời Mật Pháp về sau, mà có thể thọ trì và đọc tụng Kinh này, thì trong lòng của ai nghe qua có thể sẽ điên cuồng và ngờ vực chẳng tin.

Này Tu Bồ Đề! Ông phải biết nghĩa thú của Kinh này là chẳng thể nghĩ bàn, quả báo cũng chẳng thể nghĩ bàn."

CHƯƠNG 17 **CỨU CẢNH VÔ NGÃ**

Lúc bấy giờ ngài Tu Bồ Đề bạch Phật rằng:

"Bạch Thế Tôn! Nếu thiện nam tử, thiện nữ nhân nào phát tâm Vô Thượng Chánh Đẳng

Chánh Giác, thì họ nên trụ như thế nào, hàng phục tâm của họ ra sao?"

Phật bảo ngài Tu Bồ Đề:

"Thiện nam tử, thiện nữ nhân nào phát tâm Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác, thì họ nên sanh tâm như vậy:

'Ta nên độ hết thảy chúng sanh đến tịch diệt. Mặc dầu khi tất cả chúng sanh đã diệt độ, nhưng thật chẳng có một chúng sanh nào diệt độ cả.'

Vì sao thế, Tu Bồ Đề? Bởi nếu Bồ-tát có ngã tướng, nhân tướng, chúng sanh tướng, hay thọ giả tướng, thì tức không phải là Bồ-tát.

Vì sao thế, Tu Bồ Đề? Bởi thật chẳng có pháp nào gọi là phát tâm Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác.

Này Tu Bồ Đề! Ý ông nghĩ sao? Thuở xưa Như Lai ở nơi của Đức Phật Nhiên Đăng đã

có đặc Pháp nào của Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác chăng?"

"Dạ không, thưa Thế Tôn! Như con hiểu lời Phật dạy, thuở xưa Như Lai ở nơi của Đức Phật Nhiên Đăng đã không có đặc Pháp nào của Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác."

Đức Phật bảo:

"Như thị, như thị, Tu Bồ Đề! Thật không có Pháp nào của Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác mà Như Lai đặc.

Này Tu Bồ Đề! Nếu có Pháp nào của Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác mà Như Lai đặc, thì Đức Phật Nhiên Đăng đã không thọ ký cho ta rằng:

'Vào đời vị lai ông sẽ thành Phật, hiệu là Thích Ca Mâu Ni.'

Bởi thật chẳng có Pháp nào của Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác mà có thể đắc, cho nên Đức Phật Nhiên Đăng đã thọ ký cho ta và nói rằng:

'Vào đời vị lai ông sẽ thành Phật, hiệu là Thích Ca Mâu Ni.'

Vì sao thế? Bởi Như Lai tức là như nghĩa của các pháp.

Nếu có ai nói rằng Như Lai đắc Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác, Tu Bồ Đề, thật chẳng có Pháp nào của Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác mà Phật đắc.

Này Tu Bồ Đề! Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác mà Như Lai đắc, ở trong ấy, Pháp đó là vô thật vô hư. Cho nên Như Lai mới nói rằng, tất cả pháp đều là Phật Pháp.

Này Tu Bồ Đề! Tất cả pháp đã nói tức chẳng phải tất cả pháp. Cho nên gọi là tất cả pháp.

Này Tu Bồ Đề! Đây ví như có người với thân lớn."

Ngài Tu Bồ Đề thưa:

"Thưa Thế Tôn! Người với thân lớn mà Như Lai nói, tức chẳng phải thân lớn. Cho nên gọi là thân lớn."

"Này Tu Bồ Đề! Bồ-tát cũng lại như vậy. Nếu họ nói rằng: “Ta phải diệt độ vô lượng chúng sanh”, thì tức họ không gọi là Bồ-tát.

Vì sao thế, Tu Bồ Đề? Bởi thật chẳng có pháp nào gọi là Bồ-tát. Cho nên Phật mới nói: “Tất cả pháp đều vô ngã, vô nhân, vô chúng sanh, vô thọ giả.”

Này Tu Bồ Đề! Nếu Bồ-tát nào nói rằng: “Ta phải trang nghiêm Phật độ”, thời họ không gọi là Bồ-tát.

Vì sao thế? Bởi trang nghiêm Phật độ mà Như Lai nói, tức chẳng phải trang nghiêm. Cho nên gọi là trang nghiêm.

Này Tu Bồ Đề! Nếu Bồ-tát nào thông đạt rằng tất cả pháp đều vô ngã, thì Như Lai mới gọi họ là Bồ-tát chân thật."

CHƯƠNG 18 **NHẤT THỂ ĐỒNG QUÁN**

"Này Tu Bồ Đề! Ý ông nghĩ sao? Như Lai có nhục nhãn chăng?"

"Như thị, thưa Thế Tôn! Như Lai có nhục nhãn."

"Này Tu Bồ Đề! Ý ông nghĩ sao? Như Lai có thiên nhãn chăng?"

"Như thị, thưa Thế Tôn! Như Lai có thiên nhãn."

"Này Tu Bồ Đề! Ý ông nghĩ sao? Như Lai có tuệ nhãn chăng?"

"Như thị, thưa Thế Tôn! Như Lai có tuệ nhãn."

"Này Tu Bồ Đề! Ý ông nghĩ sao? Như Lai có Pháp nhãn chăng?"

"Như thị, thưa Thế Tôn! Như Lai có Pháp nhãn."

"Này Tu Bồ Đề! Ý ông nghĩ sao? Như Lai có Phật nhãn chăng?"

"Như thị, thưa Thế Tôn! Như Lai có Phật nhãn."

"Này Tu Bồ Đề! Ý ông nghĩ sao? Phật có xem tất cả cát trong sông Hằng là cát chăng?"

"Như thị, thưa Thế Tôn! Như Lai nói là cát."

"Này Tu Bồ Đề! Ý ông nghĩ sao? Giả sử có số lượng sông Hằng bằng tất cả cát trong một sông Hằng, rồi có số lượng thế giới của chư Phật bằng tất cả cát của những sông Hằng đó, thì số lượng thế giới kia có nhiều chăng?"

"Rất nhiều, thưa Thế Tôn!"

Phật bảo ngài Tu Bồ Đề:

"Mọi thứ tâm của hết thảy chúng sanh trong tất cả quốc độ kia, Như Lai đều biết rõ.

Vì sao thế? Bởi Như Lai nói tất cả tâm đều chẳng phải là tâm. Cho nên gọi là tâm.

Vì sao thế, Tu Bồ Đề? Bởi tâm quá khứ chẳng thể nắm giữ, tâm hiện tại chẳng thể nắm giữ, tâm vị lai chẳng thể nắm giữ."

CHƯƠNG 19 **PHÁP GIỚI THÔNG HÓA**

"Này Tu Bồ Đề! Ý ông nghĩ sao? Nếu có người lấy thất bảo đầy khắp Tam Thiên Đại Thiên Thế Giới để làm bố thí, thì do nhân duyên đó, người ấy có được nhiều phước chăng?"

"Như thị, thưa Thế Tôn! Do nhân duyên đó, người ấy có được rất nhiều phước."

"Này Tu Bồ Đề! Nếu phước đức thật có, thời Như Lai sẽ không nói họ có được nhiều phước đức. Do phước đức chẳng có, nên Như Lai mới nói họ có được nhiều phước đức."

CHƯƠNG 20 **LY SẮC LY TƯỚNG**

"Này Tu Bồ Đề! Ý ông nghĩ sao? Có thể dựa vào sắc thân viên mãn để thấy Như Lai chăng?"

"Dạ không, thưa Thế Tôn! Không nên dựa vào sắc thân viên mãn để thấy Như Lai."

Vì sao thế? Bởi sắc thân viên mãn mà Như Lai nói, tức chẳng phải sắc thân viên mãn. Cho nên gọi là sắc thân viên mãn."

"Này Tu Bồ Đề! Ý ông nghĩ sao? Có thể dựa vào đầy đủ tướng tốt để thấy Như Lai chăng?"

"Dạ không, thưa Thế Tôn! Không nên dựa vào đầy đủ tướng tốt để thấy Như Lai.

Vì sao thế? Bởi đầy đủ tướng tốt mà Như Lai nói, tức chẳng phải đầy đủ tướng tốt. Cho nên gọi là đầy đủ tướng tốt."

CHƯƠNG 21 **PHI THUYẾT SỞ THUYẾT**

"Này Tu Bồ Đề! Ông chớ nên bảo Như Lai có ý niệm rằng: “Ta sẽ có Pháp để nói.” Đừng nghĩ như vậy.

Vì sao thế? Bởi nếu ai bảo Như Lai sẽ có Pháp để nói, thì tức là phỉ báng Phật, do không thể hiểu lời dạy của Ta.

Này Tu Bồ Đề! Trong thuyết Pháp thì chẳng pháp nào có thể nói. Cho nên gọi là thuyết Pháp."

Lúc bấy giờ Tuệ mạng Tu Bồ Đề bạch Phật rằng:

"Bạch Thế Tôn! Có chúng sanh nào ở vị lai, khi nghe lời thuyết Pháp này mà sanh tín tâm chẳng?"

Đức Phật bảo:

"Này Tu Bồ Đề! Họ không phải chúng sanh hay chẳng phải không chúng sanh.

Vì sao thế, Tu Bồ Đề? Bởi chúng sanh mà Như Lai nói, tức chẳng phải chúng sanh. Cho nên gọi là chúng sanh."

CHƯƠNG 22 **VÔ PHÁP KHẢ ĐẮC**

Ngài Tu Bồ Đề bạch Phật rằng:

"Bạch Thế Tôn! Có phải Như Lai đăc Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác là vô sở đăc chẳng?"

Đức Phật bảo:

"Như thị, như thị, Tu Bồ Đề! Đối với Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác, thậm chí không có một pháp nho nhỏ nào mà Ta có thể đăc. Cho nên gọi là Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác."

CHƯƠNG 23 **TỊNH TÂM HÀNH THIỆN**

"Lại nữa, Tu Bồ Đề! Pháp này là bình đăng, không có cao thấp. Cho nên gọi là Vô Thượng

Chánh Đăng Chánh Giác. Hãy tu tất cả Pháp lành với vô ngã, vô nhân, vô chúng sanh, vô thọ giả, thì sẽ đắc Vô Thượng Chánh Đăng Chánh Giác.

Này Tu Bồ Đề! Pháp lành mà Như Lai nói, tức chẳng phải Pháp lành. Cho nên gọi là Pháp lành."

CHƯƠNG 24 **PHƯỚC TRÍ VÔ TỈ**

"Này Tu Bồ Đề! Giả sử có người lấy thất bảo tích tụ bằng số lượng của tất cả Vua núi Diệu Cao trong Tam Thiên Đại Thiên Thế Giới để làm bố thí, nhưng nếu có ai đổi với Kinh Kim Cang Bát Nhã Ba La Mật này mà thọ trì, đọc tụng dấu chỉ bốn câu kệ và thuyết giảng cho người khác, thời phước đức ở trước mà so với phước đức này, thì một phần trăm, một phần của ngàn vạn ức, và cho đến toán số thí dụ cũng không bằng."

CHƯƠNG 25 **HÓA VÔ SỞ HÓA**

"Này Tu Bồ Đề! Ý ông nghĩ sao?

Các ông chớ nên bảo Như Lai có ý niệm rằng:

'Ta sẽ độ chúng sanh.'

Này Tu Bồ Đề! Đừng nghĩ như vậy.

Vì sao thế? Bởi thật chẳng có chúng sanh để Như Lai độ. Nếu có chúng sanh để Như Lai độ, thì Như Lai tức đã có ngã, nhân, chúng sanh, và thọ giả.

Này Tu Bồ Đề! Có ngã mà Như Lai nói, tức chẳng phải có ngã, nhưng hàng phàm phu thì cho là có ngã.

Này Tu Bồ Đề! Phàm phu mà Như Lai nói, tức chẳng phải phàm phu. Cho nên gọi là phàm phu."

CHƯƠNG 26 **PHÁP THÂN PHI TƯỚNG**

"Này Tu Bồ Đề! Ý ông nghĩ sao? Có thể dựa vào 32 tướng để quán Như Lai chăng?"

Ngài Tu Bồ Đề thưa:

"Như thị, như thị! Có thể dựa vào 32 tướng để quán Như Lai."

Đức Phật bảo:

"Này Tu Bồ Đề! Nếu ai dựa vào 32 tướng để quán Như Lai, thì Chuyển Luân Thánh Vương chính là Như Lai rồi."

Ngài Tu Bồ Đề bạch Phật rằng:

"Bạch Thế Tôn! Như con hiểu lời Phật dạy, không nên dựa vào 32 tướng để quán Như Lai."

Lúc bấy giờ Thế Tôn nói kệ rằng:

"Nếu dùng sắc thấy Ta
Dùng âm thanh cầu Ta
Kẻ đó hành đạo tà
Chẳng thể thấy Như Lai"

CHƯƠNG 27 **VÔ ĐOẠN VÔ DIỆT**

"Này Tu Bồ Đề! Ông có thể sẽ nghĩ rằng Như Lai đắc Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác mà chẳng cần đầy đủ tướng tốt.

Này Tu Bồ Đề! Đừng nên nghĩ rằng Như Lai đắc Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác mà chẳng cần đầy đủ tướng tốt.

Này Tu Bồ Đề! Nếu ông nghĩ rằng những ai phát tâm Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác thì sẽ nói các pháp đoạn diệt. Đừng nghĩ như vậy.

Vì sao thế? Bởi những ai phát tâm Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác, thì đối với pháp chẳng nói đoạn diệt của tướng."

 CHƯƠNG 28
BẤT THỌ BẤT THAM

"Này Tu Bồ Đề! Giả sử Bồ-tát nào lấy thất bảo đầy khắp Hằng Hà sa thế giới để làm bố thí, nhưng nếu lại có ai biết rằng hết thấy pháp đều vô ngã và đắc Vô Sanh Pháp Nhãn, thời vị Bồ-tát này sẽ vượt hơn công đức có được của vị Bồ-tát ở trước.

Vì sao thế, Tu Bồ Đề? Bởi vì chư Bồ-tát không thọ phước đức."

Ngài Tu Bồ Đề bạch Phật rằng:

"Bạch Thế Tôn! Bồ-tát làm sao không thọ phước đức?"

"Này Tu Bồ Đề! Bồ-tát không nên tham trước phước đức đã làm. Cho nên mới nói là không thọ phước đức."

CHƯƠNG 29 **UY NGHI TỊCH TĨNH**

"Này Tu Bồ Đề! Nếu có ai nói rằng Như Lai hoặc đến hay đi, hoặc ngồi hay nằm, thì người ấy không hiểu gì về nghĩa thú của Ta dạy.

Vì sao thế? Bởi Như Lai chẳng từ nơi nào đến và cũng chẳng đi về đâu. Cho nên gọi là Như Lai."

CHƯƠNG 30 **NHẤT HỢP LÝ TƯỚNG**

"Này Tu Bồ Đề! Nếu thiện nam tử, thiện nữ nhân nào nghiền nát Tam Thiên Đại Thiên Thế Giới ra thành vi trần, ý ông nghĩ sao, số lượng vi trần ấy có nhiều chăng?"

Ngài Tu Bồ Đề thưa:

"Rất nhiều, thưa Thế Tôn!

Vì sao thế? Bởi nếu số lượng vi trần ấy thật có, thì Phật sẽ không nói chúng là vi trần.

Vì sao thế? Bởi vi trần mà Phật nói, tức chẳng phải vi trần. Cho nên gọi là vi trần.

Thưa Thế Tôn! Tam Thiên Đại Thiên Thế Giới mà Như Lai nói, tức chẳng phải thế giới. Cho nên gọi là thế giới.

Vì sao thế? Bởi nếu thế giới thật có, thì nó sẽ là một hợp tướng. Một hợp tướng mà Như Lai nói, tức chẳng phải một hợp tướng. Cho nên gọi là một hợp tướng."

"Này Tu Bồ Đề! Một hợp tướng thì chẳng thể nói, nhưng chỉ do phạm phu tham trước việc đó mà thôi."

CHƯƠNG 31 **TRI KIẾN BẤT SANH**

"Này Tu Bồ Đề! Nếu ai bảo rằng Phật đã nói ngã kiến, nhân kiến, chúng sanh kiến, và thọ giả kiến; Tu Bồ Đề, ý ông nghĩ sao? Người ấy có hiểu gì về nghĩa thú của Ta dạy chẳng?"

"Dạ không, thưa Thế Tôn! Người ấy không hiểu gì về nghĩa thú của Như Lai dạy.

Vì sao thế? Bởi Thế Tôn nói ngã kiến, nhân kiến, chúng sanh kiến, và thọ giả kiến, tức chẳng phải ngã kiến, nhân kiến, chúng sanh kiến, và thọ giả kiến. Cho nên gọi là ngã kiến, nhân kiến, chúng sanh kiến, và thọ giả kiến."

"Này Tu Bồ Đề! Những ai phát tâm Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác, thì hãy đối với tất cả pháp nên biết như vậy, thấy như vậy, tín giải như vậy, và đừng sanh pháp tướng.

Này Tu Bồ Đề! Pháp tướng mà Như Lai nói, tức chẳng phải pháp tướng. Cho nên gọi là pháp tướng."

CHƯƠNG 32 **ỨNG HÓA PHI CHÂN**

"Này Tu Bồ Đề! Giả sử có người lấy thất bảo đầy khắp vô lượng vô số thế giới để làm bố thí, nhưng nếu có thiện nam tử, thiện nữ nhân nào phát Bồ Đề tâm, rồi đối với Kinh này mà thọ trì đọc tụng dấu chỉ bốn câu kệ và diễn nói cho người khác, thì phước đó còn hơn người kia.

Họ phải diễn nói cho người khác như thế nào? Đó là không thủ nơi tướng, như như bất động. Vì sao thế?

*Tất cả pháp hữu vi
Như mộng, huyễn, bọt, bóng
Như sương như điện chớp
Hãy nên quán như thế.*

Lúc Phật thuyết Kinh này xong, Trưởng lão Tu Bồ Đề cùng chư Tỳ kheo, Tỳ kheo ni, Thanh Tín Nam, Thanh Tín Nữ, tất cả trời, người, và phi thiên trong thế gian, khi nghe lời Phật dạy, họ đều sanh tâm đại hoan hỷ và tín thọ phụng hành.

KINH KIM CANG BÁT NHÃ BA LA MẬT

*Dịch sang cổ văn: Ngài Tam Tạng Pháp sư
Cưu Ma La Thập (344-413)*

*Dịch sang tiếng Việt: Tại gia Bồ-tát giới
Thanh tín nam Nguyên Thuận*

BÁT NHÃ TÂM KINH

Khi Quán Tự Tại Bồ Tát tu hành Bát Nhã Ba La Mật Đa sâu xa, Ngài soi thấy năm uẩn đều không và vượt qua hết thảy khổ ách.

Này Xá Lợi Tử! Sắc chẳng khác không, không chẳng khác sắc; Sắc tức là không, không tức là sắc; Thọ tưởng hành thức cũng lại như thế!

Này Xá Lợi Tử! Các pháp đều không tướng, không sanh không diệt, không tịnh không uế, không tăng không giảm.

Cho nên, Xá Lợi Tử, trong không không có sắc, không có thọ, tưởng, hành, thức; không có mắt, tai, mũi, lưỡi, thân, ý; không có sắc,

thanh, hương, vị, xúc, pháp; không có thức của mắt, cho đến không có thức của ý; không có vô minh, cũng không có hết vô minh; cho đến không có già chết, cũng không có hết già chết; không có Khổ, Tập, Diệt, Đạo; không có trí tuệ và cũng không có chứng đắc.

Vì không có chỗ chứng đắc, nên Bồ-tát y theo Bát Nhã Ba La Mật Đa và được tâm không ngăn ngại. Do không ngăn ngại nên không có sợ hãi, xa lìa điên đảo mộng tưởng, và đạt tới Cứu Cánh Tịch Diệt.

Chư Phật ba đời đều y theo Bát Nhã Ba La Mật Đa nên đắc Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác.

Phải biết Bát Nhã Ba La Mật Đa là đại thần chú, là đại minh chú, là vô thượng chú, là vô đẳng đẳng chú; có thể diệt trừ hết thảy khổ, chân thật bất hư. Cho nên Bát Nhã Ba La Mật Đa Tâm Chú đã được tuyên nói. Chú thuyết như vậy:

**Gate gate pāragate pārasaṃgate
bodhi svāhā**

Cách đọc:

Ga tê, ga tê, pa ra ga tê, pa ra sǎng ga tê, bô
đi, xoa ha.

Bản chú tiếng Việt: Yết đế, yết đế, ba la yết
đế, ba la tăng yết đế, Bồ đề tát bà ha.

TAM TỰ QUY Y

- Tự quy y Phật, xin nguyện chúng sinh thể theo đạo cả, phát tâm vô thượng.
- Tự quy y Pháp, xin nguyện chúng sinh thấu rõ kinh tạng, trí tuệ như biển.
- Tự quy y Tăng, xin nguyện chúng sinh thống lý đại chúng, hết thảy không ngại

BÀI NGUYỆN

Chúng sanh vô biên thệ nguyện độ
Phiền não vô tận thệ nguyện đoạn
Pháp môn vô lượng thệ nguyện học
Phật đạo vô thượng thệ nguyện thành.

HỒI HƯỚNG

Nguyện đem công đức này
Hương về khắp tất cả
Đệ tử và chúng sanh
Đều trọn thành Phật đạo.

Con nguyện lâm chung không chường ngại,
A Di Đà đến rước từ xa.
Quán Âm cam lồ rưới nơi đầu
Thế Chí kim đài trao đỡ gót.
Trong một sát na lìa ngũ trược,
Khoảng tay co duỗi đến liên trì.
Khi hoa sen nở thấy Từ Tôn
Nghe tiếng pháp sâu lòng sáng tỏ.
Nghe xong liền ngộ Vô Sanh Nhẫn,
Không rời An Dưỡng lại Ta Bà.
Khéo đem phương tiện lợi quần sanh
Hay lấy trần lao làm Phật sự,

Con nguyện như thế Phật chứng tri.
Kết cuộc về sau được thành tựu.

Nam Mô Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật
Nam Mô A Di Đà Phật
Nam Mô Cầu Sám Hối Bồ Tát Ma Ha Tát

GÓC CHIA SẺ KINH SÁCH

1. Mã QR kho Kinh Sách trên Google Drive

2. Xem và tải các Kinh Sách trọng yếu tại Facebook/youtube Giáp Hoa Phương/ Quét Rác Vườn Tâm

